

בבבלי פסחים צד: דן בזה, אך הביא רק את הדעה שעוביו מהלך חמש מאות שנה.

בבלי ג: • פ"א ה"א [ה.]

כמה אשמורות ביום ובלילה

רבי אומר: ארבע אשמורות ביום וארבע אשמורות בלילה וכו'. רבי נתן אומר: שלש.

בבבלי נחלקו רק באשמורות שבליילה.

בבלי ד.

דוד ביזה עצמו לכבוד המצוות

הירושלמי דן בזה בסנהדרין פ"ב ה"ד [יב.], ועיין מה שכתבנו שם.

בבלי ז: • פ"א ה"א [ה.]

אורכם של עונה, עת ורגע

העונה (שיעור זמן) אחד מעשרים וארבעה לשעה, העת אחד מעשרים וארבעה לעונה, הרגע אחד מעשרים וארבעה לעת. כמה הוא הרגע? רבי ברכיה בשם רבי חלבו אמר כדי לאומרו, ורבנן אמרין הרגע כהרף עין, תני שמואל: הרגע אחד מחמשת ריבוא וששת אלפים ושמונה מאות וארבעים ושמונה לשעה.

בבבלי גם כן דן באורכו של רגע, ויש בזה גרסאות שונות. לגבי עונה בשבת פו. (ועוד מקומות) פשוט שהיא י"ב שעות (ומראה הפנים כאן דן בזה). ושיעור "עת" לא הובא בבבלי כלל.

בבלי ה: • פ"א ה"א [ה.]

קריאת שמע על המיטה להבריא מזיקין

מה טעם אמרו אדם צריך לקרות שמע בביתו בערב? בשביל להבריא את המזיקין.

בבבלי הוזכרה קריאת שמע על המיטה, וכאילו אוחז חרב בידו, ורש"י (שם ד"ה כאלו) ביאר שהיא להבריא את המזיקין, אך דבר זה לא מפורש בגמרא.

בבלי ה: • פ"א ה"א [ה.]

דרשות "אל תקרי" – אינן בירושלמי

בבבלי הביא כאן את הדרשה אל תקרי תלמְדְנו אלא תלמְדְנו. ודרשות "אל תקרי" נמצאות בבלי קרוב למאה פעמים (כמעט כולן בענייני אגדה), ובירושלמי לא הובאו כלל² (תורה שלמה חלק כ"ט פרק י ד"ה לעיל). אמנם חומת ירושלים (שער ו ד"ה אצל, נדפס בתחילת הירושלמי) סובר שגם הירושלמי דורש "אל תקרי", אלא שהוא לא כותב זאת בפירוש (ומביא דוגמא לזה מדרשת הבבלי (ברכות ל:): "אל תקרי בהדרת קודש אלא בחרדת קודש", שבירושלמי (ברכות פ"ה ה"א [לז.]) כתב "השתחוו לה' בהדרת קודש - בחרדת קודש").

בבלי ה: • פ"א ה"א [ו.]

לקרוא שמע שוב ושוב

רבי שמואל בר נחמני כד הוה נחית לעיבורה הוה מקבל רבי יעקב גרוסה, והוה רבי זעירא מטמר ביני קופיאי (התחבא בין הקופות שלא יראוהו), משמענא היך הוה קרי שמע והוה קרי וחזר וקרי עד דהוה שקע מיניה גו שינתיה (שמע איך היה חוזר על קריאת שמע שוב ושוב עד שירדם), ומאי טעמא, רבי אחא ורבי תחליפא חמוי בשם רבי שמואל בר נחמן: רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה.

בבבלי לא הובא, והובא להלכה (רמ"א או"ח סי' רלט סעיף א).

² יתכן שקשור לכך שבירושלמי גם לא הובאה כלל המחלוקת האם יש אם למקרא או למסורת. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף סה.